

Arrest

nr. 247 062 van 11 januari 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Joseph Lonckestraat 50
9100 SINT-NIKLAAS**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.**

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 januari 2021 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 december 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op maandag 11 januari om 14.30 uur.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN ROYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 4 december 2020 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker. Deze beslissing, die verzoeker op 11 december 2020 werd ter kennis gebracht, vormt de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt op dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

De bestreden beslissing werd verzoekende partij ter kennis gebracht op 11 december 2020. De dies a quo wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. Verzoekende partij beschikte bijgevolg vanaf 12 december 2020 over tien dagen om een beroep in te leiden. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd evenwel slechts op bij aangetekende brief van 7 januari 2021 aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgemaakt, terwijl de laatste nuttige dag 21 december 2020 was.

Overeenkomstig artikel 39/82, § 4, derde lid van de Vreemdelingenwet werd in de beschikking waarbij de partijen werden opgeroepen aangegeven dat de vordering manifest laattijdig voorkwam. Verzoeker werd dan ook in de mogelijkheid gesteld om een standpunt voor te bereiden omtrent de al dan niet laattijdigheid van zijn beroep en kreeg de mogelijkheid om aan te tonen dat de laattijdige indiening van haar beroep aan overmacht te wijten is. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Allereerst stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat verweerder in de akte van kennisgeving heeft geduid dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingesteld binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing.

De Raad stelt vast dat in de akte van kennisgeving inzake de beroepsmogelijkheden de volgende toelichting wordt verstrekt:

“Bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan een beroep tot nietigverklaring worden ingediend tegen de beslissing(en), overeenkomstig artikel 39/2, §2, van de wet van 15 december 1980. Dit beroep moet binnen de dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing(en) door middel van een verzoekschrift worden ingediend. Indien betrokkene zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de wet, of ter beschikking is gesteld van de regering, moet het verzoekschrift binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing worden ingediend, krachtens artikel 39/57, §1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980.

Een vordering tot schorsing kan ingediend worden overeenkomstig artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980. Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in een en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld. Behalve mits zijn (haar) toestemming, zal ten aanzien van de betrokkene die het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel, slechts tot gedwongen uitvoering van deze maatregel worden overgegaan ten vroegste drie werkdagen na de kennisgeving van de maatregel.

Onverminderd andere wettelijke en reglementaire modaliteiten, worden het hierboven bedoelde beroep en de hierboven bedoelde vordering ingediend door middel van een verzoekschrift, dat moet voldoen aan de in artikel 39/78 van de wet van 15 december 1980 en in artikel 32 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermelde vereisten. Zij worden ingediend bij de Raad bij ter post

aangetekend schrijven, onder voorbehoud van de afwijkingen voorzien bij artikel 3, § 1, tweede en vierde lid, van het PR RvV, aan de Eerste Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Gaucheretstraat 92-94, te 1030 Brussel.

Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 39/79 van de wet van 15 december 1980 schorst het indienen van een beroep tot nietigverklaring en van een vordering tot schorsing de tenuitvoerlegging van onderhavige maatregel niet. Een rubriek "FAQ" kan via de website www.rvv-cce.be worden geraadpleegd."

Verzoekers betoog dat in de akte van kennisgeving werd aangegeven dat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen vindt geen steun in voorgaande tekst. In deze tekst wordt op correcte wijze verwezen naar de mogelijkheid om "een beroep tot nietigverklaring" in te dienen binnen een termijn van dertig dagen of, "indien betrokkene zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de wet, of ter beschikking is gesteld van de regering" binnen een termijn van vijftien dagen. Verweerder heeft naast de uiteenzetting van deze beroepsmogelijkheid en de termijnen die dienen te worden gerespecteerd, ook toegelicht bij welke instantie en op welke wijze dit beroep moet worden ingesteld en verwezen naar een rubriek "FAQ" die kan worden geconsulteerd op de Raad. Wat betreft de mogelijkheid om tevens de schorsing van een bestuurlijke beslissing te vragen – wat slechts een accessorium is van het beroep tot nietigverklaring dat kan worden ingesteld –, heeft verweerder vermeld dat dit moet gebeuren "overeenkomstig artikel 39/82" en dat "behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid" deze vordering moet worden opgenomen in dezelfde akte als het beroep tot nietigverklaring.

Aangezien verweerder in de bestreden beslissing aan verzoeker een termijn van dertig dagen heeft toegekend om vrijwillig het grondgebied van het Rijk te verlaten, was er verder geen reden om in de akte van kennisgeving vermeldingen op te nemen omtrent eventuele spoedeisende procedures.

Ter terechtzitting geeft verzoekers raadsman aan zich naar de wijsheid van de Raad te schikken wat betreft de tijdigheid van het ingestelde beroep.

Er kan op basis van verzoekers toelichting niet worden besloten dat het voorliggend beroep tijdig werd ingesteld. Het ingestelde beroep is dan ook onontvankelijk *ratione temporis*.

Daarnaast wijst de Raad er, ten overvloede, nog op dat, zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat verzoeker werd misleid door de tekst in de akte van kennisgeving – *quod non* –, in ieder geval niet kan worden vastgesteld dat er in casu sprake is van enige hoogdringendheid. Het loutere feit dat de bestreden beslissing kan worden uitgevoerd leidt, in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt, niet tot het besluit dat moet worden aangenomen dat de tenuitvoerlegging van deze beslissing imminent is en dat hij, wanneer hij een "gewone schorsing" of een nietigverklaring indient, niet beschikt over een beroep dat kan beletten dat het door hem aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt gerealiseerd. Er is derhalve hoe dan ook niet voldaan aan de in artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet gestelde vereiste dat er sprake moet zijn van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. Dit leidt evenzeer tot de vaststelling dat het ingestelde beroep onontvankelijk is.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

mevr. S. KEGELS,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

G. DE BOECK